

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

**Apologia Petri Stevartii Leodii, Theologiae In Academia
Ingolstadiana Professoris, Ad D. Mavritivm Ibidem
Parochi, Consilarii Ducalis Bauarici, & ad SS. apostolos,
Coloniæ, Præpositi. Pro Societate ...**

Stevartius, Petrus

Coloniae Agrippinae, 1594

VD16 S 8949

Hæretici non quærum p[a]cem cum Catholicis, sed illoru[m] bona,
interitu[m] ,&c.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-70292](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-70292)

gnitatis ex collo suo & equorum suspēderūt. Sed nō possum
hac de re plurib. sine incredibili animi dolore memorare.

Non est igitur quod Prædicantes ac Polycarpus Catho-
licis, ac præsertim Iesuitis immanitatem obijciant. Nam si
Lutherani ac Protestantes in Imperio pacificè viuant, cum
Catholicis; si non sibi aliena vendicare tentent, nullo ar-
morum terrore cōcutietur Germania: Video, video quam
pacem Polycarpus expectat: Eam scilicet, vt ipsi, sui que si-
milibus agere, credere, profiteri, quod libeat, liceat: vt om-
nia templa, Monasteria occupēt, Sacerdotes, Iesuitas, Mo-
nachos expellant atque trucident. Idololatriam, vt vocāt,
Papisticam impunè ac coniuuentibus Catholicis extermin-
ent. Tunc scilicet pacem nobiscum habere voluit, cū
nulli Catholici erimus. Nos Catholici erimus, Nos Catho-
lici, quæ in Imperio Sæctarij possident, pacificè possidere si-
namus, dum ipsi etiam nostra non affectent, non diripere
& auferre nostram quoque libertatem conentur.

Verū tæterrimi ac rabiosi Prædicantes, nobis omnem
libertatem ademptam volunt, & quamdiu non ita domi-
nantur, vt Catholica sacra ac homines extinctos videant,
tamdiu vera libertate se perfrui non credunt: siue ex odio &
inuidia, qua alienam foelicitatem tāquam seruitutem pro-
prium intuentur: siue ob furiatam flagitijs mentem, qua si-
cut Tyranni, Regias stirpes exscindere; aut quemadmodū
furiōsi Magistratibus ac Iudicibus vitam eripere conantur:
ne existat aliquando, qui eorum perfidiam aut prodat, aut
vindictet, atq; vlciscatur. Hæc causa est, cur toties ad suos de
Catholicorum & Iesuitarum insidijs ac crudelitate verba
faciant, quò persuadeant scilicet miseris Hæreticis, neq; se,
neq; sua, Catholica Religione florente, salua esse posse. At-
qui hæc ipsa temporum nostrorum confusio & calamitas
docet, nunquam vllorum aut Lutheranorum, aut aliorum
Hæreticorum ditiones; Resque publicas beatiōres futuras,
quàm fuerint olim, quando vnam nobiscum Ecclesiam
constituebant. Non reformido quorumcunque etiam Pro-
testantium, Ordinum hæc in re iudicia, dummodò rem
ipsam

*Hæreticis
desiderant
pacem cum
Catholicis,
nisi penitus
deletis aut
quis sacris.*

*Tum Poly-
carpi opinio
ne pax &
concordia
sequetur,
quando Ca-
tholici sua
fide negata
hæreticorū
facti fue-
rint vilia
mancia.*

*Prædicantes
persuadent
suis salua
Religione
Catholica
non posse
florere &
liberos esse
Protestan-
tes.*

ipsam potius considerent, quàm perfidis ac coniuratis Ecclesiae Catholicae hostibus credant.

*Catholici
seruant pa-
ca cū pro-
testantibus
firmata.
Vnam ide
praestuisent
haeretici.*

An quicquam iniquum à Protestantibus postulamus? Vbi iam Catholicam Religionem exterminarunt, viuant, & si fieri potest, etiam foelices sint in opinione sua: nullam illis Catholici exhibebunt molestiam: sed patiantur, quæso, æqua conditione esse Catholicos, quæ esse volunt ipsi Protestantes. Hoc sanctè polliceri possem, Iesuitas nulli Regno, Prouincia, Ciuitati, seu Lutheranæ, seu Calvinianæ pacem inuidere: nihil vnquam contra eos moliri imò nullius hominis, ne nequissimi quidem Prædicantis, aut ipsius Polycarpi necem optare. Quòd doleant, quòd ingemiscant, hæreses atque errores magnos in locos atque ditiones Germaniæ nobilissimas irreplisse: quis nõ laudet potius quàm miretur? Quòd si etiam conarentur ad veram fidem aliquos clam, palam, reducere; quis meritò reprehendat, cum id faciant fiducia veritatis, non armis, non cruentis aut seditiosis consilijs? Nam illi, quos Iesuitæ docent & erudiunt, siue in literis, siue in religione, sunt meliores & obsequentiores, etiam erga Magistratus infideles & hæreticos; nequaquam autem peruicaces aut contumeliosi in Dominos suos ac Principes: quales facit Euangelium Lutheri. Atque ex his omnibus de toto genere consiliorum, concionum, ac studiorum euertendæ omnis sectæ & hæreseon: propagandæ autem solius Religionis Apostolicæ & Catholicæ, quæ sit voluntas ac votum Catholicorum hominũ & ipsorum Iesuitarum, prudentes iudicare possunt. Meritò autem Polycarpus, & omnes cæteri, qui tãtorum scelerum ac proditiõnis Iesuitas innocentes arguunt, exosi esse debent, propter tantam maledicendi & calumniandi impudentiam; maximè verò quòd hæc iniuria non in Iesuitas solum, sed in ipsos etiam Serenissimos Imperij Principes, ac Ordines Illustres grauitè incurrat, de quo nunc est explicatè discendum.

*Calumnia
Polycarpi*

Ac primùm quidem, quoniam sæpè & inauditis contumelijs appellat Iesuitas Polycarpus; si Iesuitæ bestia Romana, si

Sodomita

Sodomita sunt, si sceleribus scatent, à planta pedum vsque ad supremum capillum capitis, non aliter quàm putridus caseus (hac enim tam festiua similitudine difertus homo utitur) putridis vermibus, si sunt Furia, seditio- num, motuum, turbarum faces, si Ethnicis & Turcis crudeliores, si Fratres Turca, si Germania, Principum & Imperij proditores, si Rerumpublicarum bronchi, si pradones publici: nonnè horum omnium criminum partici- pes erunt Inuidiſſimus Imperator, Sereniſſimi Austriae Archiduces, cæteriſq; Imperij Sereniſſimi ac Illuſtriſſimi Prin- cipes, Illuſtres Ordines, ac celeberrimæ Respub. in quib⁹ Ie- ſuita non ſolum viuunt, ſed etiam amantur atq; fouentur. Prædones, proditores in Imperio alere, nonnè crimen læſe Maieſtatis & perduellionis eſt? At hos alit Imperator, Prin- cipes, Respublicæ plurimæ, maximæ, nobiliſſimæ; Ergo hi omnes Maieſtatem Imperij minuunt, ac perduelles ſunt? Fortè excuſabit hos Polycarpus, quod etſi proditores hos alant, tamen eis non obſequantur. Atqui hoc ipſum nefas eſt. Proditores enim non tantum non audiendi, ſed etiam puniendi & ſupplicijs maſtandi ſunt. Nam qui punit, ille etiam id efficit, ne cæteri proditorem audiant & obſequan- tur. Ac ne quis fortè dicat, proditores quidem eſſe Ieſuitas, verum tales non cognoſci, illud addit: *Literis & Episto- lis ad Imperatorem & Principes, eos cruenta conſilia dare, & eadem ac internecionem om- nium Euangelicorum ac Proteſtantium ſuadere, eoſq; ſolicitare ad fidem, pacem, fœderaq; cum Catholicis perrumpenda.* Obteſtor fidem ac ſapientiam veſtram, Inuidiſſime Imperator, Sereniſſimi & Illuſtriſſi- mi Principes, Illuſtres Ordines: an hæc vnquam in Ieſuitis experti ſitis? Quòd ſi talia conſilia agitare Ieſuitas ſenſiſſe, vos affirmabitis; deſiderabit populus Germanus, ſeuerita- tem veſtram in puniendis ſeditioſis Ieſuitis. Sin verò, vti certò ſcio, ipſi vos Ieſuitis innocentia hæc in re testimoni- um perhibueritis, implorabunt omnes Catholici aucto- ritatem veſtram, qua tanto Calumniatori ſub nomine Ieſuitarum totum Imperium, cuiusq; columnas infa- manti, ac ſubruere conanti, ſilentium imponatis, cum- que pro dignitate poteſtateq; veſtra, meritoque ipſius pu- niatis.

in Auguſt^o
& Impera-
toriam fa-
miliam.
Hiſt. Ord.
Ieſ pag. 83.
124. 125 &
alibi ſape.

Non ſolum
qui peccat,
ſed etiã qui
conſentiunt
peccatibus,
rei ſunt.
Hiſ. Or. Ieſ.
pag. 124.